

РЕШЕНИЕ

№ 2239

гр. София, 24.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 24.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **7288** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на С. С. М. – разследващ полицаи при РТП-ПР-СДВР със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 срещу Заповед рег. № 3-19931 от 24.11.2009 г., издадена от Б. Г. – временно назначена на длъжността главен разследващ полицаи – началник 03 сектор „Разследване на транспортни престъпления и други престъпления” на „Полицейско разследване”-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за нищожност на административния акт поради липса на компетентност на издателя му, допуснати съществени процесуални нарушения поради нарушение на правото на защита на жалбоподателя и материална незаконосъобразност поради липса на извършено нарушение на служебната дисциплина.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменена процесната заповед.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена. Конкретните му съображения са, че прекият ръководител на жалбоподателя е компетентен дисциплинарно наказващ орган, в чиито правомощия се включва налагането на дисциплинарно наказание „порицание”. На следващо място посочва, че с поведението си жалбоподателя е нарушил изискванията на длъжностната си характеристика и не е изпълнил задълженията си, предвидени в чл.

33, ал. 4 от Инструкция № 1383/2010 г.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното:

На 14.10.2009 г. разследващ полицай С. М., определен като дежурен разследващ полицай при „Разследване на транспортни престъпления и други престъпления” на „Полицейско разследване”-СДВР с утвърден график за дежурства за месец октомври 2009 г., по време на дежурството си е получил сигнал за настъпило тежко пътно-транспортно произшествие между два леки автомобила в [населено място] на [улица]- разклона за [населено място]. На мястото на местопроизшествието е пристигнала дежурна оперативна група (ДОГ) в състав С. М. - разследващ полицай, Е. З. - инспектор при ОПП-СДВР и Р. Л. - мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР. По време на провеждането на процесуално следствено действие - оглед на местопроизшествие движението било отцепено от автопатрул на 09-то РУ-СДВР в състав гл. полицай Е. Д., главен инспектор Т. И. и полицай Т. М.. Д. паркирал служебен автомобил, марка „О.”, модел „А.” с ДК [рег.номер на МПС] . Служебният автомобил бил с включени сигнални лампи, аварийни светлини и къси светлини на фаровете. Бил разположен перпендикулярно в пътната лента на [улица]. Д., И. и М. били облечени в униформено облекло и светлоотразителни жилетки и се отдалечили на около 50 м от служебния автомобил и започнали да отклоняват движението на превозните средства, издащи или отиващи към [населено място]. Около 21.00 часа М. е подал сигнал със стоп палка и фенер и оборудвана светлоотразителна жилетка на движещ се лек автомобил с висока скорост по [улица]от [населено място] към Околовръстен път. Водачът не се е подчинил на подадения сигнал и се е ударил в служебния автомобил. На място е установено, че водачът на автомобила е В. Т. Г., управляващ лек автомобил, марка „Ф.”, модел „П.” с ДК № СА 2985 НР. Служителите от автопатрула незабавно уведомили за случая ОДЧ при 09 РУ-СДВР и по негово нареждане изчакали на място, запазвайки местопроизшествието до пристигане на екип на Бърза помощ и екип на ОПП-СДВР. Водачът бил откаран в Пирогов, където бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест дрегер” 7410+ с № 0168, проба № 4517, което отчело положителен резултат 2,11 промила алкохол в издишания въздух. В Пирогов му била взета и кръвна проба. След оказване на първа медицинска помощ водачът Г. бил откаран в района на местопроизшествието, където му бил съставен акт за установяване на административно нарушение.

Описаните факти и обстоятелства се установяват от докладни записки на Т. И., Т. М. – служители в състава на автопатрул АП-240 на 09-то РУ-СДВР и свидетели на ПТП със служебния автомобил; докладна записка на младши автоконтрольор К. Г. – свидетел на извършената в Пирогов проба на водача Г. за употреба на алкохол с техническо средство и представените по делото материали от досъдебно производство № 10584/2009 г. по описа на СДВР – отдел „Досъдебно производство”, сектор „РТП”, пр. пр. 62914/2009 г. по описа на СРП и досъдебно производство № 3397/2009 г. по описа на 09 РУП-СДВР, пр. пр. 45068/2009 г. по описа на СРП.

Проверката срещу М. за извършено дисциплинарно нарушение е започнала по докладна записка рег. № 20318/22.10.2009 г. на Б. Г. – временно назначена на длъжността главен разследващ полицай – началник сектор в „Разследване на транспортни престъпления и други престъпления” на „Полицейско разследване”-СДВР. В докладна записка е посочено, че дежурен разследващ полицай С. М. не е взел никакво отношение по отношение на новонастъпилото ПТП, което било причинено „на

няколко метра” от произшествието, на което е извършвал оглед. В докладната записка е прието, че служителят не е изпълнил задълженията си, произтичащи както от разпоредбите на НПК, свързани с извършване на неотложно следствено действие - оглед на местопроизшествие на основание чл. 155, ал. 1 от НПК, чието провеждане е било необходимо с цел да се разкрийт, непосредствено да се изследват и запазят следи от престъплението и други данни, необходими за изясняване обстоятелствата по делото, тъй като към настоящия момент са били налице достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. “а”, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. В докладната записка е прието, че М. не е изпълнил задълженията си, произтичащи от длъжностната характеристика, а именно в рамките на законовите си правомощия не е предприел регламентирани процесуални действия по събиране на доказателства. Поведението на М. е квалифицирано като дисциплинарно нарушение - служителят не е изпълнил служебните си задължения за извършване на неотложно следствено действие - оглед на местопроизшествие при налични данни за извършено престъпление чл. 343, ал. 1, б. “а”, вр. чл. 342, ал. 1 от НК.

М. е поканен да даде писмени обяснения за неизпълнение на своите служебни задължения с покана № 22512/16.11.2009 г. Поканата е връчена на служителя на 17.11.2009 г. Върху нея същият собственооръчно е записал, че няма да дава обяснения.

За резултатите от извършената проверка е съставена справка рег. № 23354/23.11.2009 г. от Б. Г. – временно назначена на длъжността главен разследващ полицай – началник сектор в „Разследване на транспортни престъпления и други престъпления” на „Полицейско разследване”-СДВР. В справката са възпроизведени фактите и обстоятелствата, изложени в докладна записка рег. № 20318/22.10.2009 г. Възприет е и изводът, че служителят не е изпълнил задълженията си, произтичащи както от разпоредбите на НПК, свързани с извършване на неотложно следствено действие - оглед на местопроизшествие на основание чл. 155, ал. 1 от НПК, чието провеждане е било необходимо с цел да се разкрийт, непосредствено да се изследват и запазят следи от престъплението и други данни, необходими за изясняване обстоятелствата по делото, тъй като към настоящия момент са били налице достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. “а”, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. М. не е изпълнил задълженията си, произтичащи от длъжностната характеристика, а именно в рамките на законовите си правомощия не е предприел регламентирани процесуални действия по събиране на доказателства. Поведението на М. е квалифицирано като дисциплинарно нарушение - служителят не е изпълнил служебните си задължения за извършване на неотложно следствено действие - оглед на местопроизшествие при налични данни за извършено престъпление чл. 343, ал. 1, б. “а”, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. В заключение е направено предложение да му бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6 месеца на основание чл. 224, ал. 2, т. 2, чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, вр. чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР.

Въз основа на цитираната справка е издадена процесната Заповед рег. № з-19931 от 24.11.2009 г. на Б. Г. – временно назначена на длъжността главен разследващ полицай – началник сектор в „Разследване на транспортни престъпления и други престъпления” на „Полицейско разследване”-СДВР, с която на М. е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта. В заповедта дисциплинарното нарушение е описано така: „На 14.10.2009 г. разследващ полицай С. М. в качеството си на дежурен разследващ полицай при РТП-ПР-СДВР, по утвърден график за месец октомври не изпълнил служебните си

задължения по документиране на извършено престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „а”, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, произтичащи от разпоредбата на чл. 155, ал. 1 от НПК – неизвършване на оглед на местопроизшествие на пътно-транспортно произшествие между служебен лек автомобил на МВР, марка „О.”, модел „А.” с ДК [рег.номер на МПС] , който е осигурявал (отцепвал движението) по време на извършване на процесуално следствено действие – оглед на местопроизшествие и лек автомобил, марка „Ф.”, модел „П.” с ДК № СА 2985 НР, управляван от В. Т. Г.”. В заповедта липсва правна квалификация по коя точно разпоредба на ЗМВР е налице извършено дисциплинарно нарушение

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. По изложените съображения е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна.

Процесната заповед е издадена от компетентен дисциплинарно наказващ орган по чл. 228, т. 3 от ЗМВР в кръга на предоставените му от закона правомощия да налага дисциплинарни наказания по чл. 226, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗМВР. От представеното по делото Удостоверение рег. № 984 от 25.10.2010 г., издадено от началник отдел „Човешки ресурси”-СДВР (л. 13), служебна бележка (л. 49) и утвърдения щат на СДВР (л. 50 и сл.) се установява, че Б. М. Г. е назначена със Заповед рег. № К-6245/23.07.2009 г. на министъра на вътрешните работи на длъжност ВНД началник 03 сектор „Разследване на транспортни престъпления и други престъпления” на „Полицейско разследване”-СДВР. Следователно издателят на административния акт попада в категорията дисциплинарно наказващи органи по чл. 228, т. 3 от ЗМВР – “началник на сектор”, приравнените на нея и по-висока и разполага с правомощие да налага дисциплинарни наказания по чл. 226, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗМВР, сред които попада и настоящия случай – порицанието е дисциплинарно наказание по чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР.

При издаването ѝ е спазена установената писмена форма.

При проверка относно спазване на изискванията за реквизити по чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР съдът констатира, че не е посочено правното основание за издаване на заповедта - липсва правна квалификация по коя точно разпоредба на ЗМВР е налице извършено дисциплинарно нарушение. Разпоредбата на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР е императивна. Нарушението ѝ засяга правото на защита на дисциплинарно наказаното лице и препятства съдът да извърши проверка на материалната законосъобразност на оспорената заповед. Налице е също така произнасяне на дисциплинарно наказващия орган при неизяснена фактическа обстановка. Констатациите в докладната записка на Б. Г., а после и в изготвената от нея справка, че жалбоподателят се е намирал на „няколко метра” от второто ПТП и че е извършил преценка, че второто ПТП е леко, поради което не се налага да му извърши оглед, не се подкрепят от съобрания доказателствен материал. От събраните по делото доказателства се установява, че второто ПТП се е осъществило докато жалбоподателят е извършвал оглед на друго ПТП. Второто ПТП е станало през тъмната част от денонощието, като данните по делото относно разстоянието между двете ПТП не са еднозначни. В обвинителния акт по досъдебно производство № 10584/2009 г. по описа на СДВР – отдел „Досъдебно производство”, сектор „РТП”, пр. пр. 62914/2009 г. по описа на СРП е посочено, че

служебният автомобил към момента на удара е бил паркиран на около 300 м от първото ПТП, докато в докладната записка на Б. Г. е посочено, че двете ПТП са били на няколко метра. Б. Г. не е присъствала на настъпилите ПТП и не става ясно въз основа на какви доказателства е констатирала разстоянието между двете местопроизшествия. Няма данни, че жалбоподателят е разполагал с видимост да констатира настъпването на второто ПТП и конкретните последици от него, нито, че е бил уведомен за осъществяването му. В своите докладни записки служителите от автопатрула, чийто служебен автомобил е участвал във второто ПТП, изнасят безпротиворечиви данни, че са уведомили ОДЧ на 09 РУП-СДВР и че по негово нареждане са запазили местопроизшествието до пристигане на екип на Бърза помощ и екип на ОПП-СДВР за извършване на оглед. По делото не се установява, че жалбоподателят е бил своевременно уведомен от ОДЧ на 09 РУП-СДВР или от друг служител за предстоящия оглед и че е разполагал с обективна възможност да напусне местопроизшествието на първото ПТП и да посети местопроизшествието на второто ПТП. Допуснатите нарушения при издаването на заповедта са от категорията на съществените нарушения на административнопроизводствените правила и са основание по чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд С.-град, I отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № з-19931 от 24.11.2009 г. на Б. Г. – временно назначена на длъжността главен разследващ полицай – началник 03 сектор „Разследване на транспортни престъпления и други престъпления” на „Полицейско разследване”-СДВР. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: